

എണ്ണമറ
പ്രണയാക്ഷരങ്ങൾ
സമാഹരണം സുധീർ
പണിക്കവീട്ടിൽ

പ്രണയദിനാശംസകൾ

(പ്രേമവാരാലോഹം അടിച്ച് പൊളിക്കുക)

സ്നേഹിച്ച തീരാത്ത ആത്മാകൾക്ക് വേണ്ടി

സ്നേഹം പക്കുന്ന ഹൃദയങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി

വിരഹ വേദന അനുഭവിക്കുന്ന മനസ്സുകൾക്ക് വേണ്ടി

പ്രണയ സ്വപനങ്ങളിൽ പാറി നടക്കുന്ന ഇണ പ്രാവുകൾക്ക് വേണ്ടി

ഒരു വസന്തം കാലം മുഴുവൻ സ്വപ്നം കണ്ടിട്ടും

ഒരു പുളിതൾ പോലും സ്വന്മാക്കാൻ കഴിയാതെ

പോയവർക്കവേണ്ടി—

മനസ്സിൽ കൂളിൽ കോരിയിട മധുര സ്വപ്നങ്ങൾ നൽകി എൻ്റെ
മനസ്സിൻറെ മണിയറയിലേക്ക് ചേക്കേറിയ എൻ്റെ സവി

നിന്റെ നനവുള്ള ചുണ്ടിനാൽ പ്രണയാർദ്ദമായ ഒരു രാഗത്തിനു വേണ്ടി
എൻ്റെ ഹൃദയം കൊതിക്കുന്നു.

ഒത്തിരി നിമിഷങ്ങൾ കൊണ്ട്

ങനും പറയാതെ ഒരുപാട് വേദനിപ്പിച്ചിട്ട്

ചിലർ നമ്മളിൽ നിന്നും അകലും

അത് മറക്കാൻ കുറെ കാലം വേണ്ടി വരും

ചിലപ്പോൾ ഒരു ജീവിതം മുഴുവൻ

അതികിലില്ലെങ്കിലും അറിയുന്ന താൻ

നിന്റെ കരലാളന്തിന്റെ മധുരസ്പർശം

അകലെയാണെങ്കിലും കേൾക്കുന്നു താൻ

നിന്റെ ദിവ്യാനുരാഗത്തിന്റെ ഹൃദയസ്പന്ധം

എനിക്കീ ലോകത്തിൽ എന്ത് ആകണമെന്ന് ചോദിച്ചാൽ, നിന്റെ

കണ്ണുനീർ ആകണമെന്ന് പറയും. എന്തെന്നാൽ എനിക്ക് നിന്റെ

ഹൃദയത്തിന്റെ ആശഹ്രപ്രകാരം കണ്ണിൽ ജനിച്ച് , നിന്റെ കവിളിൽ

ജീവിച്ച്, നിന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ വീണ്ടും മരിക്കാമല്ലോ

മറന്നുപോയൊരു പാട്ടിന്റെ മഴനുൽ പോലെ

മറ്റാരു ജനത്തിന്റെ നക്ഷ്ത്രപ്പൊട്ടുപോലെ

ഒരു മെഴുകുതിരിയിൽ താൻ ഉരുകുന്നത്

നിനക്ക് വേണ്ടി മാത്രം.

മഞ്ഞുകണങ്ങൾ ഉതിർന്നു വീഴുന്നോൾ

ചേന്നിലയോട് സ്വകാര്യം പറയുന്നപോലെ

ഞാനോന്ന് പറയേതാട്ട

എൻ്റെ ഹൃദയത്തിലെ നിന്മോടുള്ള പ്രണയം

ഈ വാലൻറിൽ ദിനത്തിൽ

രാത്രിക്ക് നിലാവിനോടുള്ള പോലെ

കാടിനു ചെന്നുക പുരീനോടുള്ള പോലെ

ഞാൻ അതെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു നിനെ

അകലെയാണെങ്കിലും കാണുന്നു നിനെ ഞാൻ

എൻ മാനസവാതിലിലുടെ

സ്നേഹിക്കുന്ന ഹൃദയം നിനെ വേദനിപ്പിച്ചാൽ നീ കരയരുത്

കാരണം നിനെ വേദനിപ്പിക്കുന്നതിനു മുന്നേ

അത് നിനെ ഓർത്ത് വേദനിച്ചിരുന്നു

ഇന്നലെകളുടെ ഓർമ്മകൾക്ക് ഒരു ആയുസ്സിൻ്റെ വേദനയുണ്ട്.. എങ്കിലും
സ്നേഹിച്ച പോയി. ഒത്തിരി, ഒത്തിരി, സ്നേഹിക്കമെനിയും, കണ്ണടയുന്ന
നാൾ വരേയും

വേർപ്പിരിയിലിൻ്റെ നിമിഷം വരെ

സ്നേഹം അതിന്റെ ആഴം തിരിച്ചിരുകയില്ല

എല്ലാ കൂടിച്ചേരലും വേർപാടിലവസാനിക്കുന്നു

അതങ്ങെന തനെ വേണം താനും

എല്ലാവരും എന്നോട് ചോദിച്ചു എന്തിനാണ്ട് അവരെ ഇത്തമാത്രം നീ സ്നേഹിക്കുന്നതെന്ന് ഞാനൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. കാരണം, അത് പറഞ്ഞതൽ അവരും അവരെ സ്നേഹിച്ചാലെ

ങ്ങു വസന്തകാലം മുഴുവൻ സ്വപ്നം കണ്ടിട്ടും

ങ്ങു പുയ്യിതൾ പോലും നൽകാതെ മറഞ്ഞപ്പോള്ളും

വിദുരതയിൽ തെളിഞ്ഞു കാണുന്ന മഴവിൽ പോൽ
നീയെൻ ഇടംനെന്നീൽ മറയാതെ നിൽക്കുന്നു.

മനസ്സിനെ മനസ്സിനോട് ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന പട്ടനുലാണ്ട് പ്രണയം.

ലാവണ്യ ദേവതയശ്ശീ നീയെൻറെ പൗർണ്ണമിയശ്ശീ
എന്നുള്ളിൽ എന്നും പുക്കും സൗന്ദര്യമേ
എന്നുള്ളിൽ എന്നുമുണ്ടും സംഗീതമേ...

ങ്ങു "ഗൃഡ്യംബൈ" പറയാൻ നിങ്ങൾക്ക് ദൈര്ഘ്യമുണ്ടക്കിൽ, അതിനു പ്രതിഫലമായി ജീവിതം ആരെയെങ്കിലും കൊണ്ട് നിങ്ങളോട് ഒരു "ഹെല്ലോ" പറയിക്കും. (പൗലോ കൊയലാ)

പ്രേമത്തെ-അല്ലെങ്കിൽ വലൻറെനക്കുറിച്ച് ചില വിവരങ്ങൾ-

ചക്രവർത്തി ക്ഷുഭിൻ രണ്ടാമൻറെ കാലത്ത് (270 A.D) റോമൻ പട്ടാളക്കാരെ വിവഹം കഴിക്കാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. കാരണം അവിവാഹിതരായ പട്ടാളക്കാർ നല്ല സേവനം നൽകുമെന്ന് ആദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ ബിഷപ്പ് വലൻറെ ചക്രവർത്തിയുടെ ആജ്ഞ ലംഗളിച്ച് കൊണ്ട് പട്ടാളക്കാരുടെ വിവാഹം നടത്തി. അതിനു ശിക്ഷയായി ആ ബിഷപ്പിനെ തടവിലിട്ടുകയും ഒരു ഫെഡ് 14നു തുകികൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

വിശ്വപ്രസന്ന കാമുകൻ കാസനോവ പാരുഷം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ചോക്കേയ്ക്ക് തിനിരുന്നു, പതിനേഴം നൃറാണ്ടിലെ അപ്പൊത്തിക്കിരിമാർ വിരഹതാപമനുഭവിക്കുന്നവർക്ക് അതിൽ നിന്നു ആശാസം കിട്ടാൻ വേണ്ടി ചോക്കേയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു.

1800 ലെറ്റർ അവസാനത്തിൽ റിച്ച്‌ചാർഡ് കാഡ്ബാറി വലൻറിയിനു വേണ്ടിയുള്ള ആദ്യത്തെ ചോക്കേയ്ക്ക് പെട്ടി ഉണ്ടാക്കി.

ഹൃദയാകൃതിയിലുള്ള ചോക്കേയ്ക്കുകൾക്കാണു വലൻറിയിൽ ദിവസം ആവശ്യക്കാർ കൂടുതലുള്ളത്.

1537 ഇൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഹൈൻസി ഏഴാമൻ എന്ന രാജാവ് ഫെബ്രുവരി 14 ഓദ്യോഗികമായി വലൻറിയിൽ ദിനമായി പ്രവൃംപിച്ചു.

വലൻറിയിൽ ദിനത്തിൽ പുച്ചേണ്ടുകൾ വാങ്ങുന്നവരിൽ 75 ശതമാനം പുരുഷന്മാരാണു

രോമക്കാരുടെ പ്രേമ ദേവത വീനസ്സിനു ഇഷ്ടം ചുവന്ന രോസാപുക്കളോട്.

ചുവന്ന രോസപുക്കിനെ പ്രേമത്തിന്റെ പുഷ്പപമായി കണക്കാക്കുന്നത് ചുവപ്പ് തീവ്രമായ പ്രണയവികാരത്തിനെ പ്രതിനിധികരിക്കുന്നത് കാണാം.

സന്നേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉദാത്തമായ സ്മാരകമായി ഭാരതത്തിലെ ടാജ് മഹൽ എല്ലാപ്പട്ടണും.

ഷേക്സ്പീയറുടെ രോമിയാവും ജൂലിയറും താമസിച്ചിരുന്ന ഇറ്റലിയിലെ വരരോണ ഗശരത്തിലേക്ക് വലൻറിയിൽ ദിവസം ജൂലിയറ്റിനായി ആയിരത്തൊള്ളം കത്തുകൾ വരുന്നു.

തമാസ്യം

